

fyldestgjør den den af ham selv stillede Hovedfordring, at skaffe en heldig Forbindelse tilveie mellem Øst og Vest, saa maa jeg svare, at denne Bane hverken fyldestgjør Fordringen i pecuniair Henseende, eller i nogen anden Henseende, den giver det allermindste Udbytte, der kan gives med Hensyn til at forbinde Øst med Vest. Hvorledes stille nu Fleertallets og Mindretallets Forslag sig ligeover for hinanden i pecuniair Henseende? Den første Deel af det førstnævnte Forslag, som gaaer ud paa at bevirke en Længdebane med fornødne Sidebaner for et aarligt Tilskud fra Statens Side af 400,000 Rd., staaer ligeover for en Bane tværsigennem den nordlige Deel af Jylland fra en Bugt ved Limfjorden til en Havn ved Østhytten, og for en saadan Bane forlanger Ministeren et aarligt Tilskud af 320,000 Rd. Det ene Forslag gaaer ud paa at søge at skaffe tilveie nogle og tredstindstyve Mil Jernbane for 400,000 Rd., altsaa er Staten for hver Mil kun engageret for omtrent 6000 a 6500 Rd., og sætter man 7000 Rd., om man vil, saa er det endda ikke Noget; det af Ministeren understøttede Forslag forlanger derimod en Bevilling, hvorved Staten skal tilskyde aarligt 16,000 Rd. pr. Mil — vil man sætte Mindre, saa er Forskjellen endda stor nok — og det er at præjudicere i allerhøieste Grad Pengespørgsmaalet. Nu det andet Spørgsmaal, om Banens Retning. Banens Retning, saaledes som den er foreslaaet i den første Deel af Forslaget under Nr. 1, fyldestgjør i en langt højere Grad den af Ministeren stillede Fordring end hans egen Bane; Ministeren stiller den Fordring ialmindelighed, at Jernbanen skal indrettes saaledes, at den

saameget som muligt forbinder den vestlige Deel af Jylland med den østlige. Der er ingen Bane, der i en saa høj Grad fyldestgjør denne Fordring som en Bane, der løber paa langs, nogenlunde gennem Midten af Jylland — i den Retning, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (N. Hage) har omtalt, idet han udtalte den første positive Mening, der herom er udtalt i selve Jylland — og som har Forgreninger til Øst og til Vest. Naar en saadan Bane har Forgreninger til Øst og til Vest, saa fyldestgjør den igennem disse Forgreninger den umiddelbare Forbindelse mellem Øst og Vest, og Jernbanen paa det mellemliggende Stykke, den Jernbane, der gaaer paa langs, den optager fra begge Sider Personer, Gods, Varer til Befordring, saaledes at de kunne komme til Øst eller Vest, estersom det forlanges. Jyllands Krav paa en indre Forbindelse mellem Øst og Vest kan kun fyldestgøres ved en Længdebane med de behørigte Forgreninger, der munde ud til den ene eller anden Side. Naar man nu vil indvende, at paa den Maade bliver der en saa stor Afstand fra Sted til Sted, saa maa jeg bede lagt Mærke til, at det er noget Charakteristisk ved Jernbaner, at man der ikke længer taler om Afstande i Milemaal, men i Tid, og naar man nu beregner, at den Tid, der vil behøves for at befare Banen i dens hele Længde af 60 Mil, fra den ene Ende til den anden, kun vil være mellem 15 og 16 Timer, altsaa fra Midtpunktet til et af Uderpunkterne ikke mere end 8 Timer, saa vil det indsees, at en Indvending, der er hentet fra denne Betragtning, ikke har nogen Betydning.